

ALGEMENE BESCHOUWINGEN 2009

Algemeen

Bestuurders komen en bestuurders gaan, de vraag is echter wél of de autonomie van Ridderkerk in de toekomst wel blijft bestaan.

Zonder ophouden leggen Den Haag, de provincie en de regio, beurtelings of gezamenlijk een claim op de ruimte in Ridderkerk of in aangrenzende gemeenten.

Steeds weer is de economie een belangrijke reden, steeds minder is in beeld of de leefbaarheid nog op een aanvaardbaar niveau zal blijven.

De stormachtige opmars van de economie in Europa heeft haar invloed op onze gemeente niet gemist.

De drukste rijksweg van Nederland gaat er dwars doorheen, met alle nadelige effecten voor het leefmilieu in Ridderkerk.

Maar daar blijft het niet bij, de spoorwegen lopen weliswaar niet door Ridderkerk, maar het grote rangeerterrein in Kijfhoek is een dreigend gevaar voor Ridderkerk.

Nog onlangs bleek, dat de veiligheid op het spoor nog veel te wensen over laat, twee goederentreinen botsten.

Risicovolle lading, samen met een onveilige verkeerssituatie op het spoor, met ook nog eens een overheersende westelijke windrichting, resulteren in een welhaast onaanvaardbaar risicoprofiel.

Maar ook daar blijft het niet bij, de voorgenomen opslag van CO2 in Barendrecht kent, v.w.b. Ridderkerk, risico's vergelijkbaar met het rangeerterrein.

Alsof dat nog niet genoeg is, vinden de zogenaamde hogere overheden dat er nog wel een schepje bovenop kan.

Nieuw-Reijerwaard wil men vol zetten met industrie en ons het college vindt dat we er aan mee moeten werken, want dan hebben we nog invloed!

Ook blijft Bolnes-Zuid op deze wijze buiten schot, dat is mooi meegenomen, aldus het college.

Hoe ver moet het nog komen om de rem eens aan te trekken, hoe ver moet het nog komen om aan te geven dat het genoeg is geweest.

Genoeg is er bijgedragen aan een reusachtige infrastructuur, de slagader van de economie, die de gemeente in tweeën deelt, genoeg is bijgedragen in het verdragen van alle bijwerkingen, maar het is zeker ook genoeg met de risico's die ons worden opgedrongen.

Waar blijft toch het college dat het aandurft om Ridderkerks te zijn, waar blijft toch het college dat de strijd durft aan te binden met al die Haagse- en regiokolder.

Maar vooral, waar blijft het college dat het aandurft om de trend te zetten i.p.v., met een zogenaamde Benchmark, slaafs de hogere overheden te volgen.

Ja, hoe ver moet het komen.

De kredietcrisis heeft intussen al een andere vorm aangenomen.

Het ziektebeeld in de samenleving heeft intussen ook al andere gebieden aangetast, steeds weer komen er toch nog onverwachte symptomen.

Toch, als je er goed naar kijkt bestaat er wel degelijk een grote gemene deler, iets dat in grote delen van de samenleving is ingeslopen, als het ware een ziektekiem.

Waar nog in het recente verleden, maatschappelijke processen door idealisme werden gedragen, heeft dat idealisme langzamerhand plaatsgemaakt voor belang, vaak financieel belang.

Waar beloningen aanvankelijk nog in relatie stonden met prestatie, werd ook dat verband langzamerhand losgelaten.

Waar democratie steeds het gevoel gaf dat we het samen deden, is zo langzamerhand het gevoel ontstaan van, wij en zij.

Waar leiders het geweldige gevoel gaven een rots in de branding te zijn, heeft dat nu plaats gemaakt voor wantrouwen.

Toch zeggen velen in de ivoren bestuurstoren dat alles precies volgens het boekje is gegaan.

Of het nu gaat om de CdK in Noord Holland, de burgemeesters van Den Helder, Tilburg en Maastricht, bankdirecteuren en toezichhouders, zij hebben de algemene crisis in het vertrouwen nog verder aangewakkerd.

Ja, hoe ver moet het nog komen.

Werk en economie

Meer dan ooit is de samenhang tussen werk en economie duidelijker in beeld gekomen dan in het afgelopen jaar.

De crisis die nog steeds om zich heen grijpt, heeft al meer dan 85000 mensen hun baan doen verliezen, alleen al dit jaar.

Het naar voren halen van geplande gemeentelijke werken helpt enigszins, maar structureel is het zeker geen oplossing.

Bovendien zijn ook de gemeentelijke fondsen niet veilig voor de afnemende financiële ruimte, maar de bedoeling is zeker goed.

Toch mag zeker ook worden gedacht in een andere richting, zoals bijvoorbeeld, het verkorten van lange procedures, die zo vaak zand strooien in de machine van de economie.

In sommige gemeenten heeft men al de flitsvergunningen uitgevonden, dat zou toch ook in Ridderkerk moeten kunnen.

Het kost betrekkelijk weinig, maar de sterk getroffen bouwsector heeft er zeker wat aan.

Veiligheid

Als een onmisbare component in de samenleving zou veiligheid de aandacht van het openbare bestuur méér dan waard moeten zijn.

Natuurlijk kunnen ook de inwoners een belangrijke rol spelen in een veilige samenleving.

De rol van de overheid bestaat o.a. uit faciliteren, promoten en zeker ook handhaven

Het op gang brengen van buurtpreventie mag de overheid dan ook zeker tot haar taken rekenen, tot nog toe is dat maar in twee wijken gelukt, er valt dus nog veel te winnen.

Ondanks het feit dat de veiligheidsregio de organisatie van haar diensten goed in de hand lijkt te hebben, mag de uitstroom van vrijwillige brandweermensen als zorgelijk worden aangemerkt.

**De vraag aan het college is: - is de bemensing in onze gemeente in gevaar ? en zo ja
- hoe denkt men in onze gemeente dit tij te keren ?**

Bestuur en participatie

De praten over participatie kent al een behoorlijke geschiedenis in Ridderkerk, het was bovendien een onderwerp in de bestuurskrachtmeting die onlangs is gedaan.

Het zou de weg moeten zijn naar een breed gedragen beleid, echter de werkelijkheid is weerbarstiger.

Dat participatie verwachtingen wekt mag dan duidelijk zijn, maar als men er dan vervolgens weinig of niets van in het beleid terug vindt, is teleurstelling overduidelijk het resultaat.

Wijzen naar de regels voor participatie en zwaaien met het rapport dat is opgesteld door dure deskundigen helpen daar niets aan, integendeel.

Ook de visitatie commissie, belast met de bestuurskrachtmeting, heeft er niet lang over gedaan om deze vorm van inwonertje pesten, vast te stellen.

Bovendien hebben de wijkoverleggen nog onlangs ter raadsvergadering ernstige kritiek geuit en laten weten, geen heil meer te zien in deze vorm van inspraak.

Al die energie, zonder dat het ook maar iets uithaalt, dat moet voor al die vrijwilligers, wel heel erg frustrerend zijn.

Er valt hier veel te winnen, bijna alles is namelijk al verloren gegaan.

Educatie

Het onderwijs is op afstand gezet zoals dat heet, het is een trend die ook in Ridderkerk is gevolgd.

Hoewel er voordelen aan het onafhankelijke karakter zitten, bestaan er ook toch wel nadelen.

Bij klachten kunnen ouders namelijk niet meer bij de gemeente terecht, maar bij het landelijke toezicht.

Klachten blijven zo gemakkelijk buiten beeld en dat is eigenlijk wel jammer.

Nog dit jaar werd een school die onder 3-primair bestuur valt, door de inspectie op belangrijke tekortkomingen betrap, maar wél na klachten van ouders.

Omdat het een Barendrechtse vestiging betrof, rijst de vraag of het college hier van op de hoogte was en of er ook in Ridderkerk sprake is van tekortkomingen die voorkomen konden worden.

Gaarne een reactie van de wethouder.

Wonen en leefomgeving

Enorm veel energie is besteed aan de ruimtelijke ordening die zo bepalend is voor de kwaliteit van wonen in de gemeente Ridderkerk.

Het ene grote dossier na het andere ontrolt zich, vaak ingegeven door bestuurders met een enorme afstand tot de Ridderkerkse bevolking.

De structuurvisie is ingekleurd met heel veel kleur van deze bovenlokale bestuurslagen, de tram en Nieuw-Reijerwaard zijn daar treffende voorbeelden van.

Dat er nog andere dossiers zijn zou bijna uit het oog worden verloren, dossiers die Ridderkerks zijn, waar de inwoners als het ware, direct op zitten te wachten.

Zoals droge voeten in de straat waar je woont, of beter nog, in je woonkamer.

Of de mogelijkheid om met openbaar vervoer binnen de gemeente te worden bediend, voordat megalomane tramplannen alle aandacht en geld opslokken. Stel daar tegenover een buurtbus die werkelijk in een behoefte voorziet, maar die is in de ogen van dit college véél te duur.

Of werk aan een goede ontsluiting van Oostendam, voordat aan uitvoering van bouwplannen wordt gedacht.

Nee, beter kun je al dat geld steken in een rotonde die niemand wil, of in onderzoeksbureaus die met de knop “zoek en vervang” enorme bedragen opslokken van het geld, dat besteed zou moeten worden aan voorzieningen, waar nu zogenaamd geen geld voor is.

Ook al die energie die nu ambtelijk moet worden gestoken in de “golfslag” die het college creëert, doet de Ridderkerkse inwoners veel tekort, zeker in een tijd waar het geld schaars is.

Inzetten op efficiency en daarmee gebruik maken van de grote kennis die gewoon in huis is, heeft onmiddellijk effect, het geeft bovendien de “credit” waar deze hoort, gewoon bij de eigen mensen.

Bestuurders die deze logische stap aandurven, hebben ook kleur, de Ridderkerkse kleur.

Ook in 2008 heeft LEEFBAAR RIDDERKERK haar zorgen uitgesproken over het milieu in Ridderkerk.

De ligging van onze gemeente ten opzichte van industriële centra en de daarbij behorende verkeersstromen spelen daarbij een grote rol.

Het onder de aandacht brengen van deze problematiek, bij de hogere overheden, zoals het aandringen op een overkapping van de rijksweg, heeft tot nog toe weinig luisterend oor opgeleverd.

Wél heeft diezelfde hogere overheid plannen voor het verbreden van de A15 en het aanleggen van nog meer industrie terreinen in onze omgeving.

Hoewel het nog enige jaren zal duren is ook het enorme complex “Tweede Maasvlakte” nog eens extra belastend voor de kwaliteit van ons leefmilieu.

Al deze overwegingen rechtvaardigen de stellingname om nu maar eens niet mee te werken aan ontwikkelingen die alles nog slechter maken.

Het hellend vlak wordt nog eens onderstreept door de wijze waarop de huizenbouw op het zogenaamde Van Pelt terrein in Ridderkerk wordt mogelijk gemaakt .

De luchtkwaliteit is formeel wel te slecht, maar voor kleine projecten hoef je er niet naar te kijken, aldus de rekbare regelgeving.

Dat flexibiliteit in regelgeving wordt ingebouwd is zeker geen slechte zaak, maar goochelen met risico's voor de gezondheid, is bedenkelijk.

Een niet aflatende aandacht voor ons bedreigde leefmilieu, op lokaal niveau, is helaas meer dan nodig, bij het ontbreken van deze aandacht op regeringsniveau, voor Ridderkerk.

Het mag worden gezegd dat deze problematiek niet het karakter van eenvoud in zich draagt, maar dat is geen reden om er dan maar in te berusten.

De conferentie die vanuit een andere raadsfractie wordt voorgesteld, kan dan ook op de steun van LEEFBAAR RIDDERKERK rekenen.

Zorg is daarbij wél, dat met de uitkomsten ook daadwerkelijk iets wordt gedaan, zelfs op wereldniveau blijft het namelijk bij praten, of het maken van plannen om de CO2 uitstoot grootschalig te reduceren op het moment dat de fossiele brandstoffen op zijn.

Welzijn.

Het welbevinden van mensen hangt niet alleen samen met materiële zaken, maar de materiële voorzieningen spelen er wél een grote rol in.

Hoewel het altijd beter kan is Ridderkerk op ruime wijze bedeed met locaties voor sport en maatschappelijk werk.

Het beheer is op afstand van de gemeentelijke organisatie gebracht in de vorm van Beleidsgestuurde Contractfinanciering (BCF).

Hoewel met name bij de stichting Dynamiek, deze vorm niet heeft geleid tot een bevredigende bedrijfsvoering, heeft Leefbaar Ridderkerk wél goede verwachtingen van de organisatie na fusie met SRS .

Hoewel onlangs nog de “visitatiecommissie bestuurskrachtmeting” het **probleem van de vergrijzing** op de agenda plaatste, ziet Leefbaar Ridderkerk de vergrijzing als een maatschappelijke uitdaging.

De inspanningen van o.a. de SWOR, voor onze ouderen, verdienen dan ook alle mogelijke gemeentelijke support.

In schril contrast met deze maatschappelijke ontwikkelingen staan dan ook de voorgenomen bezuinigingen van het college op de SWOR.

Maar zonder voldoende voedsel, is het moeilijk om van enigerlei wijze te spreken van welzijn.

Ondanks de ambitie van het college is de noodzaak van een voedselbank niet afgenomen, integendeel!

Het aantal mensen dat is aangewezen op hulp van de voedselbank, is alleen maar toegenomen.

Het rechtvaardigt de verwachting dat de gemeente dit werk met alle kracht zal steunen.

Zorg

Zorgen om de zorg is zeker aan de orde geweest en is dat ook nog steeds.

De taken die vanuit het rijk naar gemeenten zijn overgebracht, met daarbij krappe financiën hebben een zware wissel getrokken op het gemeentelijke uithoudingsvermogen.

De doelstelling dat niemand er op achteruit zou moeten gaan is zeker ambitieus, maar toch zijn zaken als aanbesteding en de vorm van indicatiestelling vaak nadelig van invloed.

Het karakter van hulp aan huis gaat in veel gevallen verder dan alleen de hulp, de sociale kant dreigt verloren te gaan door de technische benadering die vanuit Den Haag wordt opgedrongen.

Nog onlangs heeft de gemeenteraad voorkomen dat mensen met een persoonsgebonden budget in het nadeel zouden geraken ten opzichte van de hulp in natura.

De keuzevrijheid is op deze wijze bewaard gebleven, bescherming van deze vrijheid is toch het minste dat een gemeente zou kunnen en moeten doen .

Samenvatting vragen

Betreft: vrijwillige brandweer

De vraag aan het college is: - is de bemensing in onze gemeente in gevaar ? en zo ja
- hoe denkt men in onze gemeente dit tij te keren ?

Betreft: Scholen

Op een Barendrechtse vestiging van 3primair zijn door de inspectie belangrijke tekortkomingen in het onderwijs vastgesteld.

De vraag aan het college is: - Weet het college van deze tekortkomingen?
- Is er in Ridderkerk ook sprake van tekortkomingen bij 3primair vestigingen?

+++++